

Biennaler och internationella samlingsutställningar:

1962. 1er Biennale internationale de la Tapisserie, Lausanne
1965. 2e Biennale internationale de la Tapisserie, Lausanne
1965. 8e Biennale internationale, Sao Paulo
1967. 3e Biennale internationale de la Tapisserie, Lausanne
1968—69. "Wall Hangings Exhibition" Museum of Modern Art,
New York
1968. 34e Biennale internationale, Venedig
1969. "Perspectief in Textiel" Stedelijk Museum, Amsterdam.
1969. 4e Biennale internationale de la Tapisserie, Lausanne
1969. "Experiencias Artístico-textiles" Museo Español de arte
contemporaneo, Madrid.

Separatutställningar:

1960. Galerie Kordegarda, Warszawa
1962. Galerie Dautzenberg, Paris
1963. Galerie d'art contemporain, Warszawa
1965. Galerie Zacheta, Warszawa
1965. Galerie de la Ville, Zakopane
1966. Galerie de la Ville, Zielona Gora
1967. Galerie Alice Pauli, Lausanne
1967. Galerie d'art modern, Warszawa
1967. Kunstindustrimuseet, Oslo
1967. Vestlandske Museet, Bergen
1967. Stavanger Kunstforening, Stavanger
1968. Trondheims Kunstforening, Trondheim
1968. Helmhaus, Zürich
1968. Stedelijk Van Abbemuseum, Eindhoven
1968. Frans Halsmuseum, Haarlem
1969. Groninger Museum, Groningen
1969. Stedelijk Museum, Schiedam
1969. Stedelijk Museum, Arnhem
1969. Kunsthalle, Mannheim

Pris:

1965. Medaille d'or à la 8e Biennale de Sao Paulo
1965. Grand Prix du Gouvernement polonais
1966. Medaille d'or de l'Association des artistes polonais
1966. 1er Prix de Ministère de la culture de Pologne
1969. Croix de mérite du Gouvernement polonais

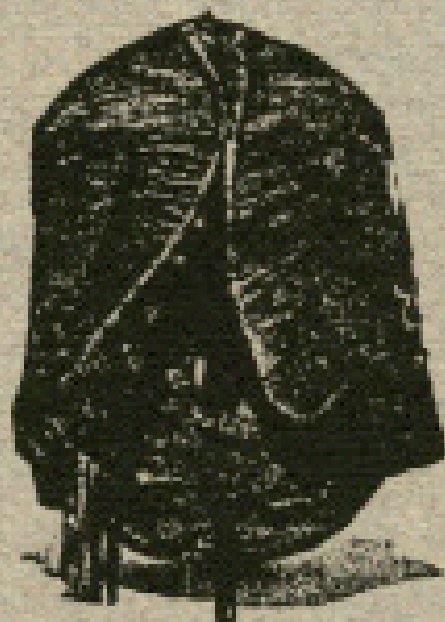
Representerad i följande museer:

- Musée national, Warszawa
Stedelijk Museum, Amsterdam
The Museum of Modern Art, New York
Musée d'art moderne, Sao Paulo
Frans Halsmuseum, Haarlem
Kunstindustrimuseet, Oslo
Kunsthalle Mannheim
Museum am Ostwall, Dortmund
Musée des beaux-arts, La Chaux de Fonds
Kunstgewerbemuseum, Zürich
Musée national, Prague

En resa till Polen kan medföra många rika upplevelser för den konstintresserade. Något av det mest fängslande är den polska textilkonsten. Där har Polen en rik tradition sedan flera hundra år tillbaka både inom slotts- och herrgårdskulturen och inom bonde- och bergsmanskulturen. Än i dag är den folkliga traditionen levande bland bondebefolkningen i vissa regioner, t. ex. kring städer som Krakow och Lowicz, och bland bergsbefolkningen i Tattras alper, bland "goralerna" och "huzulerna" för att använda polska namn på den gamla herde-, jägar- och småbrukarbefolkningen i bergsmassiven vid gränsen till Tjeckoslovakien.

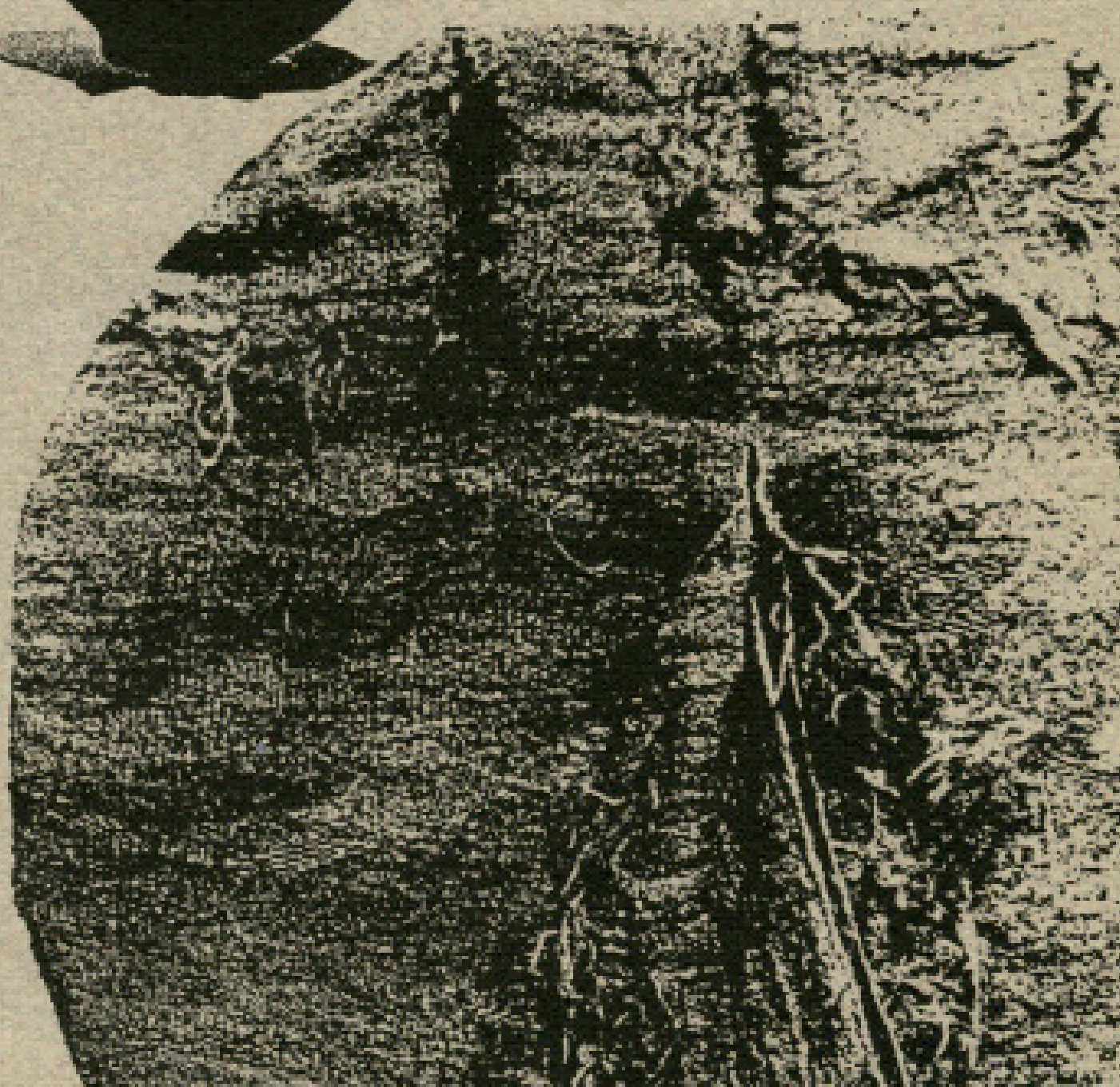
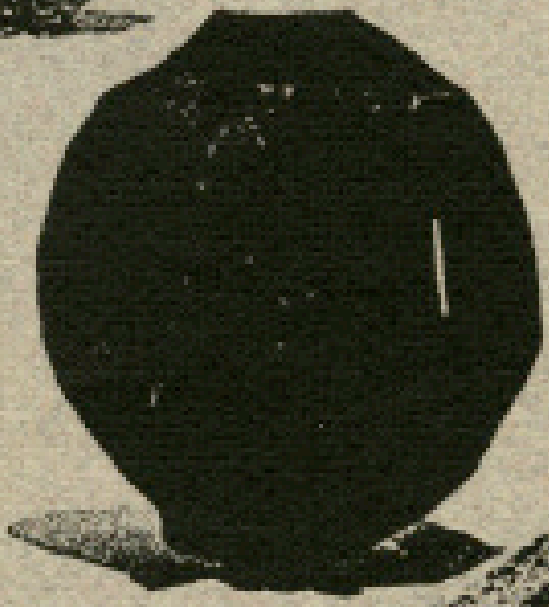
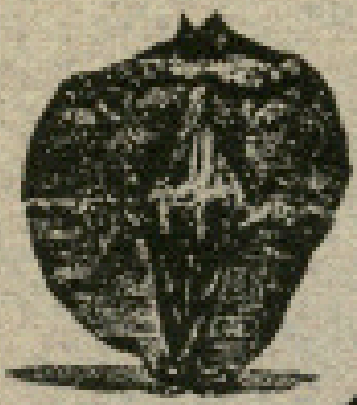
Under några år efter andra världskriget har jag själv i ateljéer och på utställningar kunnat följa den moderna polska textilkonsten. Där har Polen kunnat visa upp en mycket spännande utveckling med en konst, som spelat en betydande roll även internationellt under 1960-talet. Ett av de allra främsta konstnärnamnen är Magdalena Abakanowicz. Hennes personliga utveckling har emellertid under andra hälften av 60-talet gått över mycket abstrakta och expressionistiska vävnader mot skulpturer av textilt material och i vävkonstens teknik, där ofta bindning och knytning är lika väsentligt som vävning. Hennes stora skulpturer har prisats av kritiken på utställningar i många världsstäder från 1968 till idag. Det var meningen att Södertälje skulle ha fått en utställning av Magdalena Abakanowicz redan hösten 1969, men tidpunkten fick ändras till våren 1970 eftersom hon personligen måste bygga utställningar i New York och i Mexico City.

På sina allra senaste utställningar har Magdalena Abakanowicz inte bara fört samman skulpturer i grupper utan också byggt en textil miljö ("textile environment"). Den arbetsmetoden för utställning utvecklar hon vidare här i Södertälje Konsthall genom att med några av sina skulpturer, en mängd tågvirke, rep och sisal bygga en "textil miljö". En spännande utställning av en av de intressantaste konstnärerna i Europa av i dag.

Uttalande av Magdalena Abakanowicz för en utställningskatalog våren 1969:

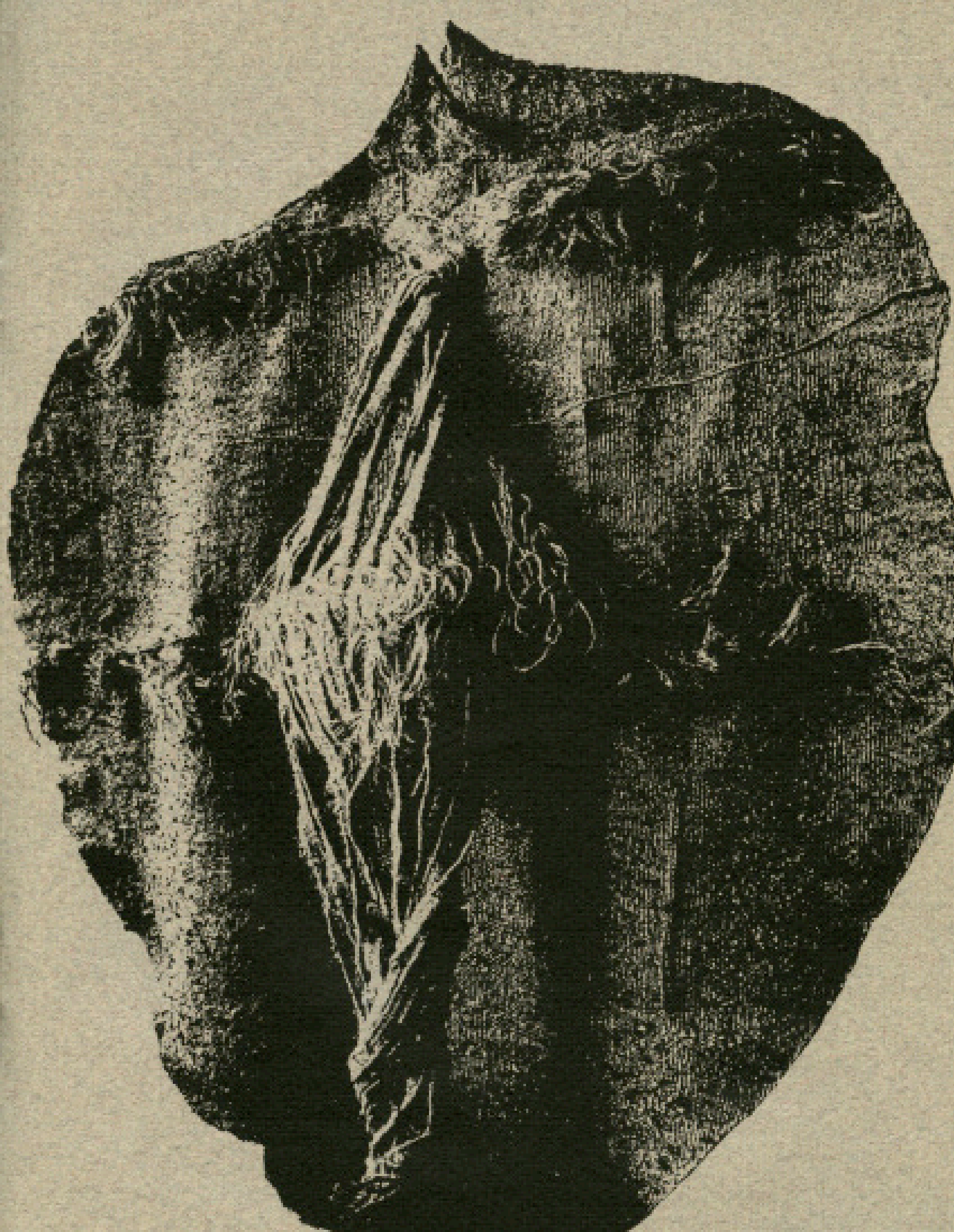
"När jag sätter samman textila material till kompositioner, vill jag varken anknyta till den historiska textilkonsten eller till skulpturala strukturer. Jag vill helt enkelt föra in ett objekt i rummet på samma gång kompakt och smidigt, mjukt. Skalan av spinnningar som uppstår mellan detta objekt och dess omgivning intresserar mig — med andra ord — uppförandet, i luften, de tunga ytorna av sisal, deras rörelse, deras böljande och den ständiga förändringen i kompositioner som kan bli en följd av detta. Det som är av vikt för mig det är att få åskådaren att komma nära, genom att vidröra den, ett mål i mitt arbete är att jag vill att åskådaren tränger in i vävnadens fördjupningar ända in i det innersta där man kan gömma sig. Denna kontakt bör vara lika direkt och naturlig som kontakten med en klädnad, som handen i handsken eller t. o. m. som djuret med sin hud."

När länder ur östblocket år 1965 och 1967 skickade gobelänger för att konkurrera med målningarna och skulpturerna på Sao Paulobiennalen, fick dessa verk både ett gynnsamt mottagande och erkännande från kritik och press. Magdalena Abakanowicz från Polen tilldelades guldmedaljen 1965, inte i egenskap av textilkonstnärinna utan som fri konstnär. Med allt detta för ögonen är det inte förvånande att aktningsvärda amerikanska gallerier inlemmar textilkonstnärer i sina konstnärstall — redan nu Jagoda Buic med "the Adria", Lenore Tawney med "the Willard", Claire Zeisler med "the Feigen", och fler är på väg.

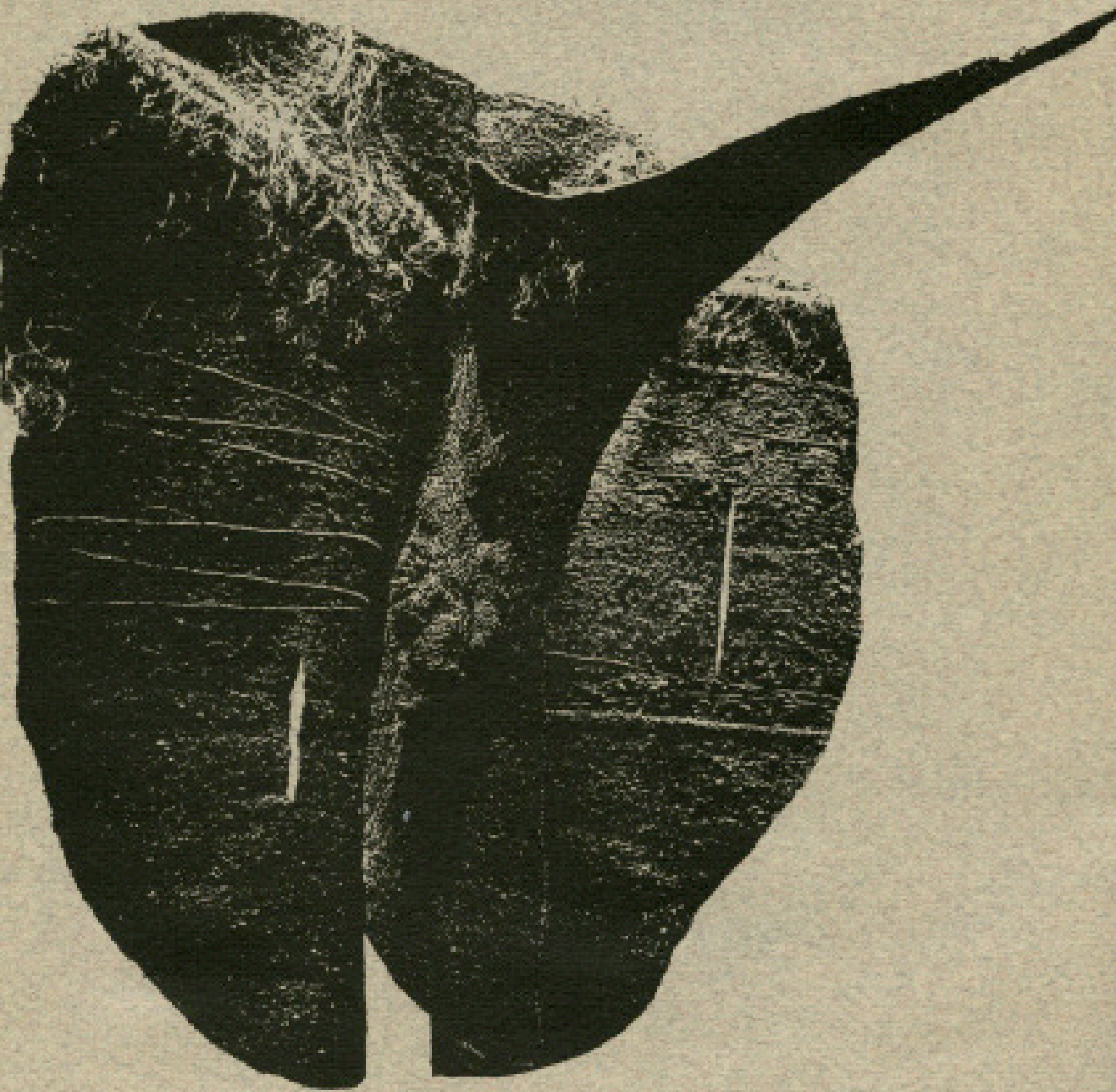
Magdalena Abakanowicz strävar att överväldiga oss genom sin skala och sin monolitiska kraft. De två svarta objekten är helt svarta, — skarpt skinande svarta. Deras svarta längsformer fläker upp den omgivande rymden med den brutala kraften hos Franz Kline. Monumentaliteten är betydande (de reser sig upp till 12 och 13 fot), men inte på grund av deras storlek, snarare är de heroiska. Egendomligt nog är Magdalena Abakanowicz själv inte stor. Av medellängd, mild, sund. Hon talar lugnt om sin besatthet — att hjälpa formerna arbeta sig fram av ett inre tvång. Hon är ivrig att sätta igång med nästa arbete. Som Sheila Hicks, använder hon medhjälpare för att skynda på en produktion som kräver tid.

Av alla nu levande konstnärer är hon för mig den som är mest lik Picasso, eftersom hon med honom delar den obändiga kraften, det medfödda, naturliga skapandet, den fruktbara och varierande produktionen. "Ronde Abakan" är en cylindriskt sammansatt svart skulptur av stor höjd. Hennes andra "Zwart Kleed" är också tänkt som rund skulptur. Den är formad så att man skall gå runt den och igenom den, med en inre hållighet stor nog för ett par vänner. Liksom i de tidigare relieferna är dessa skulpturer prydda med manar av ospunnen sisal och med garnklumpar som knutar på ett träd. Dessa tillskott efter vävarbetet är integrerade endast därför att de är av samma material och färg och visar samma kraftfullhet som kraften i det ursprungliga arbetet. Hennes största och nyaste objekt "Barok Kleed" är inte svart. Den är lysande orange full av solsken, rå och stark och solid. Hennes former i denna stil är som stora elefantöron, konvexa blad, tunnare än tidigare. Besökarna på "Museum of Modern Art" kan se ett liknande objekt i gult.

Uttalande av Magdalena Abakanowicz 1969:

"Jag intresserar mig inte för vävnaden (vävkonsten) i den traditionella formen, i termens professionella användning eller i dess inskränkta betydelse. Jag intresserar mig för vävtekniken bara så länge jag behöver den som stöd i mitt arbete. Jag har funnit ett material och en teknik som jag kan använda för att ge fast form åt och förverkliga mina idéer. Av trä gör man inte bara stolar utan också statyer. Det är på samma sätt med mig, jag söker i vävkonsten, i vävtekniken, de möjligheter som motsvarar mina föreställningar."

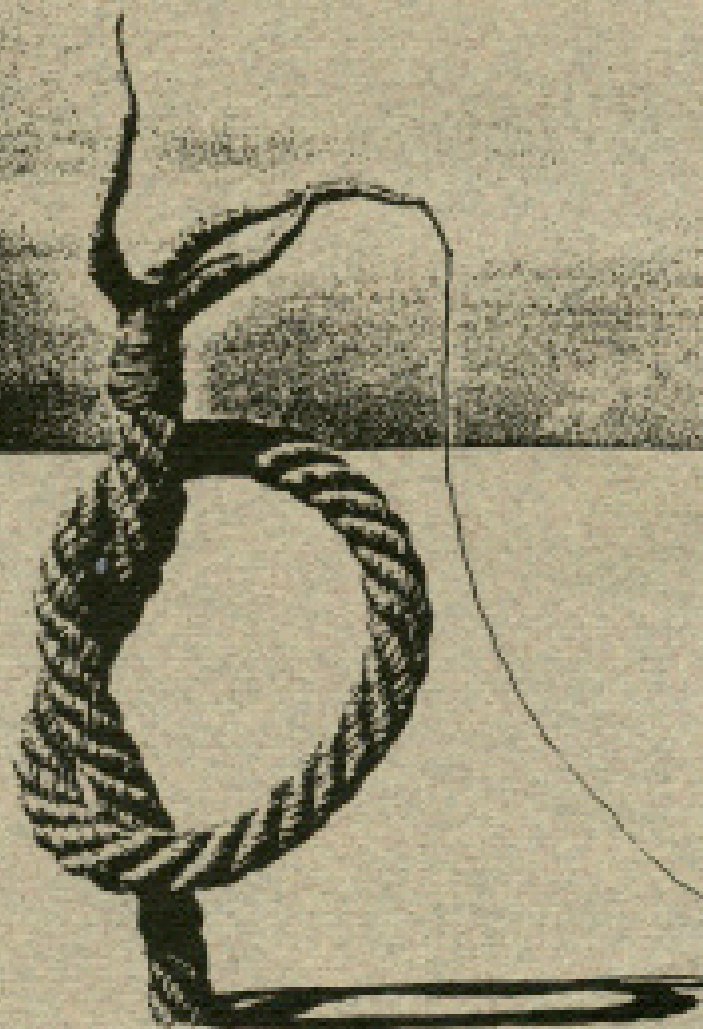
Hennes arbeten förhåller sig inte annorlunda till rummet än ett plastiskt konstverk. Den textila reliefen motsvarar skulpturen i rummet. De väldiga textilobjekt som Magdalena Abakanowicz hänger upp i rummen, har sin motsvarighet inom nutida skulptur. De har samma plastiska och rumsliga kvalitet. De skiljer sig från andra skulpturer bara genom materialet. Jag kallar dem skulpturer av textilt material. Dagens konsthistoriska lexika har ännu ingen beteckning för dessa verk, och själv har Magdalena Abakanowicz inte funnit någon adekvat formulering. Därför kallar hon dem "Abakan" och menar därmed blott att de är hennes arbeten. Vi söker hjälpa oss med ord som textila skulpturer, vävda former, vävda objekt, fastän vi vet att inget av dessa begrepp ger riktiga definitioner på hennes konstverk . . .

Magdalena Abakanowicz har under de senaste åren särskilt utnyttjat "sisal" som material därför att det både är mera flexibelt än andra textila material och har en stark stoffverkan (substans). — — —

— — — Magdalena Abakanowicz' konstnärliga ideer har bäst förverkligats i de senaste arbetena, där hon helt gått över till tredimensionell rumsstruktur.

— — — man kan gå in i skulpturerna och upptäcka en grotta med dolda skatter, nya formers hemligheter, nya möjligheter — — —

Konstnärinnan använder sig av textilt material som bildhuggaren sten eller brons. Medlet för att skapa något är när allt kommer omkring av underordnad betydelse. Det kommer an på resultatet. Och det måste hos Magdalena Abakanowicz kallas skulptur.

Danuta Wroblewska: Abakanowicz eller struktural vävkonst.
(Ur en artikel i konsttidskriften "Opus international", Paris.)

Magdalena Abakanowicz hör till samma generation som poeten och konstnären Sadley. Medveten om de uppgifter och problem som väntar henne har hon tidigt och med skarpsynthet fastställt sitt program, redan som nybörjare, vid sin första kontakt med hantverket. Sedan dess har Abakanowicz gjort sig känd som en av de mest framstående specialis-terna inom den nya europeiska vävkonsten. Den nya vävkonsten åter-upplivad och förändrad i överensstämmelse med utvecklingen i den nutida konsten. D. v. s. befriad från gammal hierarkisk påverkan. "Abakanowicz" det är idag för många observatörer namnsymbolen som identifieras med företeelsen det nya levande experimentet; det är nyckelnamnet som har öppnat nya perspektiv för den konst som ännu ofta avspisas som "dekorativ".

Abakanowicz utövar vävnadskonsten. Hon går helt in för den, väl medveten om vävkonstens historiska roll, fullt medveten om sin betydelse för den renässans, som hon aktivt tar del i. Hennes talang har ett speciellt värde. Magdalena är hänförd av den stora skalan och hon är den trogen. Allt det som hon uttrycker och förkroppsligar har klang av malm. Hon är fjärran från det förtrolighetens och lugnets klimat som skulle kunna inverka irrelevant på materialet och även på arbetet. Hon gör sina verk uttrycksfulla, monumentala, förkrossande genom sin fysiska och artistiska kraft.

Bland de artistiska problemens mångfald har hon som huvudsakligt ledmotiv valt relationen form — rymd, vilket både vävkonsten och med tanke på europeiska traditioner förefaller nytt. Ur denna synpunkt intresserar hon sig för vävnadens struktur, för sitt material, för olikheter i sammanflätningarna och för komponerandet av den yta som bildas därav, för dess relief, och till sist även för verkets slutliga form. — — —

Abakanowicz har fullblodskonstruktörens temperament — hon vet att med grundbegrepp bygga upp en fullständig logik. Dessutom är det inte den dekorativa utsidan av det, som hon håller på med att skapa, som intresserar henne utan huvudmaterialet, skarvarna, mekanismen. De gamla materialens nya möjligheter retar hennes nyfikenhet lika mycket som de nya materialen hon använder.

Hennes fantasi drar också fördel av den fysiska närvaron av rummet. Abakanowicz tänker, försöker och förverkligar allt, stående — bokstavligen, i tre dimensioner. Hon har, som den första i Polen, i början av sitt arbete, infört grova inslag av tåg i vävnadstekniken, och därigenom fått fram en uttrycksfull relief i stället för ullgarnets släta yta. På sätt och vis en samling monstruöst förstorade celler. Sammanflätningens mekanism avtäckt och därigenom även markerad, det har blivit mycket viktigt för henne. — — —

Abakanowicz gör nu kompositioner sammansatta av många delar (textila objekt). Ytorna på hennes monumentala textilier visar, allt medan de behåller spänningarnas jämvikt, oftare och oftare kompositionens dominans. De vidgar sig, böljar; som iögonenfallande cylind-

riska ärmar, som "fenor" och obelisker i tvinnad sisal. I köttiga höljen finns det hudsprickor i vilka man kan smyga in handen.

Alla dessa former attackerar åskådaren, provocerar, inbjuder åter och åter till kontakt. Lite senare i hennes utveckling lösgör sig arbetena helt och hållet från väggen. Hängande i linor från taket blir de till friskulpturer. Först skrämmer denna plastiska form, chockerar, men vi förmodar att hon föreslår oss ett intimare och hjärtligare vänskapsförhållande till vävskulpturen. Ty dessa nya verk engagerar oss inte bara genom seendet utan även genom känslan, beröringen. Som den första i Polen bryter Abakanowicz med den heliga principen om orörliga stelnade verk, endast avsedda för kontemplation. Hon vill genom sin vävkonst fysiskt träffa åskådaren, hon vill angripa honom från alla håll, vinna honom för sin sak. Det stimulerande perspektivet att dra åskådaren in i själva centrum t. o. m. in i den mildt strukturerade rymdformen, aktiverar hennes fantasi. Denna nostalgi bestämmer den aktuella etappen i hennes sökande.

Arbeten för rymd / Space works

1. **Orange klädnad / Orange garment**
2. **Brun klädnad / Brown garment**
3. **Röd I / Red I**
4. **Gul / Yellow**
5. **Rund orange / Round orange**
6. **Röd II / Red II**
7. **Abakan 100 / Abakan 100**
8. **Stor svart Abakan / Abakan big black**
9. **Öppen Abakan / Abakan ouvert**
10. **Rund Abakan / Abakan rond**
11. **Bevingad Abakan / Abakan ailé**
12. **Rund svart Abakan / Abakan rond noir**
13. **Brun Abakan / Abakan brun**

Arbeten för vägg / Wall works

14. **Abakan 31 / Abakan 31**
15. **Abakan 32 / Abakan 32**
16. **Grå Abakan / Abakan gris**
17. **Liten röd Abakan / Abakan rouge petit**
18. **Komposition / Composition**

Under uppbyggandet i Konsthallen tillföres utställningen ytterligare några ej namngivna arbeten.

Södertälje Konsthall

Järnagatan 22

151 36 Södertälje

Telefon: 0755/326 20, ankn. 1423

Utställningen är öppen alla dagar kl. 12—20. Fri entré.

Utställningsmanuens: Hans Polmar